

ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ Ι. ΔΙΑΚΑΚΗΣ

Ο Αρχιμανδρίτης Γεννάδιος Διακάκης, Ανδρέας κατά κόσμο, γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1916. Ο πατέρας του Ιωάννης Διακάκης ή Ιεροδιακόνου ήταν δάσκαλος και ως Πράκτορας Β΄ τάξης έδρασε κατά τον Μακεδονικό Αγώνα στη Δοϊράνη και τη Γευγελή, όπου φρόντιζε ώστε η ιδέα και η εικόνα της Ελλάδος, να παραμένει ζωντανή στην σκέψη των εκεί Ελλήνων. Αργότερα σπούδασε ιατρική και ειδικεύθηκε στην Παθολογία και την Παιδιατρική. Ήταν ανάργυρος στην άσκηση της ιατρικής, ελεήμων ιατρός των ιδρυμάτων της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης και Δημαρχών Θεσσαλονίκης για μία περίοδο. Διετέλεσε, επίσης, μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της «Φιλοπτώχου Αδελφότητος Ανδρών Θεσσαλονίκης» επί επτά συνεχείς διετεείς θητείες κατά την περίοδο 1916-1930 και Αντιπρόεδρος της Αδελφότητος την περίοδο από 22 Ιουνίου 1930 έως 17 Ιουνίου 1932.

Ο Γεννάδιος Διακάκης σπούδασε Φιλολογία και Θεολογία, ενώ ενεγράφη και στην Ιατρική Σχολή την οποία, όμως, δεν ολοκλήρωσε λόγω της χειροτονίας του στον κλήρο. Γνώριζε άριστα την αρχαία ελληνική, τη Γαλλική και τη Ρωσική γλώσσα. Ως κάτοχος μάλιστα της Ρωσικής γλώσσας λειτούργησε αρκετές φορές στην τότε Ρωσική εκκλησία, νυν εκκλησία των Αγίων Δημητρίου και Νικολάου στην περιοχή Χαριλάου.

Ο Γεννάδιος Διακάκης, πριν ενταχθεί ως κληρικός στους κόλπους της Εκκλησίας, υπηρέτησε την πατρίδα αρχικά ως αξιωματικός του πυροβολικού και αργότερα ως αλεξιπτωτιστής στη Μέση Ανατολή και την Ιταλία. Στα πεδία των μαχών κατ' επανάληψη τραυματίστηκε και έλαβε ως αντίκρουσμα των ανδραγαθιών του παράσημα και άλλες διακρίσεις, ενώ ενεγράφη στους πίνακες των αξιωματικών σε πολεμική διαθεσιμότητα με το βαθμό του Ταγματάρχου.

Ωριμος σε μόρφωση, εμπειρίες και ηλικία προσήλθε στο μοναχισμό και αργότερα, σε ηλικία 35 ετών χειροτονήθηκε κληρικός. Αρχικά τοποθετήθηκε στον Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου, αργότερα στα κοιμητήρια της Ευαγγελίστριας και το 1968 επανατοποθετήθηκε στον Άγιο Δημήτριο. Ακολούθως, διετέλεσε ηγούμενος στη Μονή της Αγίας Θεοδώρας, στη συνέχεια τοποθετήθηκε στον Ιερό Ναό του Αγίου Μηνά και τέλος στον Ιερό Ναό της Παναγίας Αχειροποιήτου.

Υπήρξε φιλόanthropos και συμπαραστάτης των φτωχών, με πλήρη συναίσθηση του βάρους των ιατροκοινωνικών προβλημάτων των συνανθρώπων του και της ανάγκης επίλυσής των. Το τελευταίο, τον ώθησε να συνεισφέρει ενεργά στην ίδρυση και τη λειτουργία του «Καρδιολογικού Ιδρύματος Βορείου Ελλάδος – Κ.Ι.Β.Ε.», το οποίο πολλαπλά ενίσχυσε.

Ο Αρχιμανδρίτης Γεννάδιος Διακάκης εξελέγη μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της «Φιλοπτώχου Αδελφότητος Ανδρών Θεσσαλονίκης» τις περιόδους 15 Μαΐου 1966 έως 16 Ιουνίου 1968 και 16 Ιουνίου 1968 έως 17 Μαΐου 1970. Ακολούθως, εξελέγη Αντιπρόεδρος της Αδελφότητος επί έξι συνεχείς διετεείς θητείες την περίοδο από 17 Μαΐου 1970 έως 28 Μαρτίου 1982. Στη συνέχεια εξελέγη Πρόεδρος της Αδελφότητος τις περιόδους 28 Μαρτίου 1982 έως 11 Μαρτίου 1984 και 11 Μαρτίου 1984 έως 5 Ιουλίου 1984, ημερομηνία κατά την οποία απεβίωσε, πλήρης ημερών και χαίρων βαθύτατης εκτίμησης και αναγνώρισης.

Βιβλιογραφία

1. Αντωνίου Χρ. Ο γέροντας της αγάπης ή αλλιώς ο ελεήμων. Δουλεύοντας για την καρδιά – Περιοδική έκδοση των φίλων των Καρδιοπαθών Βορείου Ελλάδος 1993, 6:12-14.

2. Μιχαηλίδης Ι, Παπανικολάου Κ (Επιμ.). Αφανείς Γηγενείς Μακεδονομάχοι. Θεσσαλονίκη: Ε.Μ.Σ. και University Studio Press 2008:52-53.
3. Σαμαρτζίδης Χρ. Αρχιμανδρίτης Γεννάδιος Ι. Διακάκης. Στο: Φιλόπτωχος Αδελφότης Ανδρών Θεσσαλονίκης 1871-2000. Θεσσαλονίκη: Φ.Α.Α.Θ. 2000:99-100.
4. Φ.Α.Α.Θ. Αρχείο περιόδων 1916-1932 και 1966-1984 (Επεξεργασία στοιχείων).
5. Φ.Α.Α.Θ. Πρακτικά συνεδριάσεων Δ.Σ. και Γ.Σ. περιόδου 1916-1932 και 1966-1984 (Επεξεργασία στοιχείων).

Θεόδωρος Ι. Δαρδαβέσης

